

Godt nytår og tak for sidst til alle

Lige her på falderebet inden næste tur til Avoriaz kommer min skildring fra sidste års tur

Så er vi hjemme igen og hverdagen er over os endnu engang. – Men det var fantastisk skønne ferie dage at tænke tilbage på. Avoriaz!! - jo helt speciel ! - Har ikke været i en by tidligere, hvor man skal på rulletrappe for at skifte gadeplan. Ej heller bilfri by med enten hestetrukne kaner, eller bæltekøretøjer, - anderledes. En helt igennem hyggelig lille bjergby. Der emmer lidt af eventyr. Tænkt af arkitekten, huse der ser ud, som bjerget, godt tænkt! ikke noget øje bæh der! Og når mørket faldt på, små lys på alle træer. LED lys, nej tak! Ja der er gjort noget ud af det.

Vi har en køretur fra Geneve til Avoriaz i regnvejr og der er ingen sne på hele opstigningen med bus. Stemningen er lidt opgivende og afventende.

På stationen bliver vi omrangeret til bæltekøretøjer som køre os ind i byen. - Der er jo sne, og der falder ca. en meter i ugen medens vi er der, så alt er godt.

Bouilei niege, som betyder snebolden, vi spiser Pizza i neonlysets skær den første aften, udemærket.

Og hyggeligt at hilse på Sus, Per og Jytte m.fl.

Vores lejlighed i Alpage 2 er med plads til 4, men så skal vi på gangen hvis man vil vende en tanke. -Godt vi bare er to og tanke løse ved natte tid... Interiør, ikke meget, at skrive om der, men hvad! Bare et sted for natten. På plads første aften og mødes på The Place, vores faste samlingssted kl. 16.30 de kommende 6 dage, og lidt til tørsten, jeg må rose alle for jeres søde og åbne måde at være på det har ikke set sin lige. Jeg har kun oplevet, at alle har kunnet følges på ski, at det har handlet om at være fælles og, at der har været stor rummelighed for alle niveauer af ski formåen. Det være sig aktion Ala flying Northmann eller stilen bred piste rydder, langsom plov...

Jeg lejer ski og støvler i skihoppen. Det er søndag morgen og de følgende dage mødes de fleste der, ved ski shoppen, Mir Famose, kl. 9 og køre op i bjerget og sneen.

Indrømmer, har ikke haft ski på de sidste seks år, så jeg er lidt spændt om bukserne holder, forstå mig ret. Vi render lidt rundt i bjerget som en nordmand ville sige, og jeg der ikke har det store diplom, øver lidt faldteknik, hmm! Men vi når til Amerikaneren i Prodance. Her møder jeg et selskab som ikke er fulgt med bussen hertil, men som er kendt med SAS ture gennem mange år. 20 år tror jeg de fortæller. -Sneens helte!! Ja hvad skal jeg sige "nye?! Nej nej, unge? Små?! Nej, nej! Søren, Andreas, formand med chauffør. Små af natur vil være synd at sige, Søren kan knapt stå under tag og tager også gerne livtag og andre håndtag. Jeg får et par varme historier med det samme fra de sjove dage, som da den Thailandske tjener, kaldet frk.. tøj, - altid ved pejsen, en dag rækker en uventet hånd til hilsen formanden. Hånden faldt af og formand Schlúnse tabte næse og mund samt mælet. Ja den eftermiddag er fortsættelsen af dåre fortællinger og vi må bare grine.

Jeg skal ned fra Amerikaneren samme eftermiddag og er ikke helt fortrolig med terrænet, særligt fordi drengene har fyldt mig med historier om den vanskelige nedstigning.

Dagene går, sneen drysser ned sammen med en kraftig storm. Der går en formiddag og der går en eftermiddag... hvor alt er lukket. Jan går rundt i byen som en indestængt løve i bur og lure på en åbning i himlen, som ikke vil komme. Vi hænger på en bar og snakker med de lokale om hvilke vejr stationer de henter deres oplysninger fra YR.No? eller Chamonix? Men de lokale giver os ingen forhåbninger. Om aftenen er der Raclette og oste fondue, på en restaurant, som Rasmus har arrangeret med. Det hjælper lidt på det hele, og for mig er det en ny spiseform, at sidde med en kæmpe ost midt på bordet og spise smelte ost og brød.

Det blæser stadig dagen efter og vi kan ikke komme så vidt omkring, det er koldt og usigtbart. Og jeg bliver lidt søsyg ved at glide rundt i intetheden.

Jeg har ikke overblik over terrænet, men forestillede mig lidt mere varme i det franske vejr, men omvendt giver det god sne. Vi er ude hele dagen og jeg er træt på en fremmed måde.

Onsdag aften er der kælike konkurrence, sjovt at se børnene dyste og lege med hinanden.

Om natten; vi sover på fransk.- ikke noget med store senge og gode madrasser og dyner, nej en udtjent tynd madras, egnet for små letvægtede og ikke en tyk fra nordbo, det tilhørende lagen med tilhørende tæppe, franskmand ikke jeg! Synd for dem og mig, der har brug for at restituere.

Den store konkurrence torsdag skal ikke glemmes. Vi har naturligvis været på ski hele formiddagen, og snestormen raser fortsat. Vi er kolde og har mest lyst til, at komme hjem, men vi kan jo ikke svigte vores forpligtigelser hverken som delager eller tilskuere. Vi står på byens bakke, et fald ud i intetheden. Når kombetanten er halvt i mål kan man se hvem deltageren er. Tøser og andre småfolk fryser med anstand, mens sneen vælter ned og konkurrencen forlænges med et tredje gennemløb. Stolte er vinderne og the Flying northmann, Erik er mere end hurtigst.

Vinderne såvidt jeg husker, Zander for drenge, Sanne Røhe for damer og Erik for mænd. Pizza og præmie overrækkelse på Place. Dejligt den dag fik en ende i varmen indendørs.

Vi finder en rytme med at komme op og af sted om morgen, komme forskellige steder rundt i terrænet, og ind ved formiddags tid i Linga hytten, hvor vi kan tørre handsker på en ovn midt i hytten og drikke Vanjau. Vi har en fantastisk frokost på en resturan i Brochoux, hvor vi spiser forskellige fantastiske flødeanretninger og salater. Nok det bedste sted for frokost hvis jeg må sige det.

Jan tager fredag, en dag med syre i benene og spænding og fart på den sorte "P-is-th'e", Le Mur, sammen med Vagn. Jeg synes, ikke det er noget at udsætte sig selv for! lyder ganske forfærdeligt! Et halsbrækkende, fald på > 90 %.

Jeg er i stedet for på trænings tur med pigerne og syge Poul, stakkels! - "Poul stakkels" gør sit job, det bedste han har i sig. Resten af hans indre lader vi ligge på pisten. Poul Stakkel" (P.S.)" skulle ikke have frokost den dag, men opholdt sig ved døren dagen i gennem. Vi piger stod sammen, enige om at følge Poul godt hjem og ikke forlade nogen syge i sneen. Vi så ikke meget til vores træner de følgende dage.

Le bistro var en af Jans," adventures", her stod tjenerene klar med en tjener for vin og en for mad. Vi fik beuf med peber sauce, og fransk vin naturelement(Fr)!, i den dyre ende af prisskalaen. Perfektè ! En anden gastronomisk oplevelse er resturan L`abricotine, her sidder vi på lange bænke med fulde huse, jeg prøver retten cuisses de grenouilles, på dansk; frøllår, hmm! Ikke så ringe, og så er det prøvet.

Vejret bliver bedre og bedre, som om højsæsonen nærmer sig sidst på ugen. Masser af sne, faktisk helt vildt med sne, varme i solen, vindstille og bløde bulevarder sådan, så jeg kan slingre af. Ja jeg er jo en nyder af det gode vejr. Men nu skal vi hjem igen. Og det har været en skøn uge.

Hvis muligt så ses vi igen år 2017.

Tak til jeg der deltog, for den uovertrufne søde måde at være på.

Mange hilsner Camilla Reimann og Jan Lek